Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2419/2001,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2001,

tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

(EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 2550/2001, annettu 21 päivänä joulukuuta 2001	L 341	105	22.12.2001

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EYVL L 7, 11.1.2002, s. 48 (2419/2001)

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2419/2001,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2001,

tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 495/2001 ([2]), ja erityisesti sen 12 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä vuonna 1992 asetuksella (ETY) N:o 3508/92 käyttöönotettu, tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskeva yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä', jota kehitettiin edelleen Agenda 2000 -toimenpiteiden osana, on osoittautunut tehokkaaksi keinoksi panna täytäntöön suorien tukien järjestelmät. Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annettua komission asetusta (ETY) N:o 3887/92 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2721/2000 ([4]), on muutettu sen voimaantulon jälkeen useita kertoja. Lisäksi kokemus ja erityisesti järjestelmien hallintoa varten käyttöönotetut sähköiset välineet ovat osoittaneet, että mainitun asetuksen useat säännökset on syytä tarkistaa. Koska lisää muutoksia on tehtävä, asetus (ETY) N:o 3887/92 olisi selkeyden ja järkevyyden vuoksi korvattava tällä asetuksella.

(2) Tehokkaan valvonnan takaamiseksi ja sen estämiseksi, että tukihakemus voitaisiin samassa jäsenvaltiossa esittää eri maksajavirastoissa useita eri kertoja, jäsenvaltioiden olisi säädettävä yhdestä yhtenäisestä järjestelmästä, jolla yhdennettyyn järjestelmään tukihakemuksia jättävien viljelijöiden tunnistetiedot kirjataan. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava siirtymäkausi kyseiseen järjestelmään siirtymiseksi.

(3) Koska yhteisössä on erilaisia tunnistusjärjestelmiä, jäsenvaltioiden olisi sallittava ottaa käyttöön omat järjestelmänsä pinta-alojen tunnistamiseksi käyttäen muita yksiköitä kuin viljelylohkoja. Tähän mahdollisuuteen olisi kytkettävä tiettyjä velvollisuuksia tunnistamisen luotettavuuden varmistamiseksi. Tehokkaan valvonnan vuoksi jäsenvaltion olisi lisäksi määriteltävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, josta voidaan tehdä pinta-alatukihakemus.

(4) Viljelylohkon ja rehualan käsitteitä on tarpeen selventää sen varmistamiseksi, että lohkot ilmoitetaan ja tunnistetaan asianmukaisesti.

(5) Olisi annettava pinta-alatukihakemuksen sisältöä koskevia säännöksiä. Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi pinta-alatukihakemuksessa olisi ilmoitettava pinta-alojen kaikenlainen käyttö. Silloin kun jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön pinta-alaan liittyviä yhteisön tukijärjestelmiä varten muita hallinto- ja valvontajärjestelmiä, jotka ovat yhteensopivia yhdennetyn järjestelmän kanssa asetuksen (ETY) N:o 3508/92 9 a artiklan

([1]) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1.
([2]) EYVL L 72, 14.3.2001, s. 6.
([3]) EYVL L 391, 31.12.1992, s. 36.
([4]) EYVL L 314, 14.12.2000, s. 8.

▼B

mukaisesti, niille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus poiketa kyseisestä vaatimuksesta.

(6) On tarpeen antaa erityissäännöksiä lampaan- ja vuohenliha-alan tuottajapalkkion myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3493/90 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2825/2000 ([2]), 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen lampaan- ja vuohenliha-alan tuottajaryhmittymien erityisen tilanteen osalta.

(7) Pinta-alatukihakemusta, joka jätetään ainoastaan ilmoituksena monivuotisista laitumista, ei ole välttämätöntä jättää toimivaltaisille viranomaisille samassa pinta-alatukihakemuksille yleisesti säädetyssä määräajassa erityisesti, koska monivuotisia laitumia koskevaa valvontaohjelmaa ei ole toteutettava samassa aikataulussa kuin peltokasvialojen valvontaa. Jäsenvaltioiden olisi tämän vuoksi voitava säätää tällaisten pinta-alatukihakemusten jättämiselle määräpäivä, joka on myöhäisempi kuin asetuksen (ETY) N:o 3508/92 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettu määräpäivä. Jäsenvaltion vahvistama päivämäärä ei kuitenkaan voisi olla myöhäisempi kuin 1 päivä heinäkuuta.

(8) Viljelijöiden olisi voitava muuttaa pinta-alatukihakemuksiaan tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1038/2001 ([4]), mukaiseen viimeiseen kylvöpäivään asti sillä edellytyksellä, että kaikkia asiaankuuluvia alakohtaisten sääntöjen erityisedellytyksiä noudatetaan eikä toimivaltainen viranomainen ole vielä ilmoittanut viljelijälle tukihakemuksessa olevista virheistä eikä paikalla tehtävästä tarkastuksesta, jossa havaitaan virheitä muutoksen kohteena olevassa osassa.

(9) Viljelijät, jotka hakevat ainoastaan sellaista tukea, joka ei ole yhteydessä pinta-alaan, olisi vapautettava pinta-alatukihakemuksen jättövelvoitteesta.

(10) Eläintukihakemuksiin sisällytettävien tietojen osalta olisi vahvistettava yhteiset säännökset erilaisten eläintukijärjestelmien hallinnon helpottamiseksi.

(11) Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ([5]) edellytetään, että nautaeläinten pitäjät merkitsevät kyseisiä eläimiä koskevat tiedot atk-pohjaiseen tietokantaan. Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ([6]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1512/2001 ([7]), 21 artiklassa säädetään, että tukia voidaan maksaa ainoastaan eläimistä, jotka on tunnistettu ja rekisteröity asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaisesti. Atk-pohjainen tietokanta on tullut olennaiseksi tukijärjestelmien hallinnoimisessa. Asianomaisissa tukijärjestelmissä tukihakemuksia jättäville viljelijöille olisi tämän vuoksi varmistettava pääsy asiaankuuluvaan tietoon kohtuullisessa määräajassa.

(12) Jäsenvaltioiden olisi sallittava käyttää atk-pohjaisen tietokannan tietoja yksinkertaistettujen hakumenettelyjen käyttöönottamiseksi sillä edellytyksellä, että atk-pohjainen tietokanta on luotettava.

([1]) EYVL L 337, 4.12.1990, s. 7.
([2]) EYVL L 328, 23.12.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1.
([4]) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 16.
([5]) EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.
([6]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.
([7]) EYVL L 201, 26.7.2001, s. 1.

▼B

Sen vuoksi olisi säädettävä, että atk-pohjaisessa tietokannassa olevat tiedot voivat olla osa tukihakemusta.

(13) Uusien viestintäkeinojen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa kansallisia säännöksiä, joiden mukaan viljelijä voi tehdä yhdennetyssä järjestelmässä tiedonantoja sähköisesti.

(14) Tukihakemuksissa olevat ilmeiset virheet olisi voitava korjata milloin tahansa.

(15) Määräaikoja tukihakemusten jättämiselle ja pinta-alatukihakemusten muuttamiselle olisi ehdottomasti noudatettava, jotta kansalliset viranomaiset voivat laatia ohjelman tukihakemusten oikeellisuuden tarkastamiseksi ja toteuttaa sen tehokkaasti. Tämän vuoksi olisi säädettävä siitä, millaisissa aikarajoissa myöhässä olevat hakemukset voidaan hyväksyä. Lisäksi olisi säädettävä vähennyksestä, jotta viljelijöitä kannustetaan määräaikojen noudattamiseen. Siinä tapauksessa, että viljelijällä on ainoastaan monivuotisia laitumia ilmoitettavana ja hän esittää näin ollen pinta-alatukihakemuksen, voidaan laatia eri tarkastusohjelma. Näitä tapauksia varten voidaan säätää alhaisemmista vähennyksistä ja pidemmästä viivästyksestä. Jos jäsenvaltio käyttää mahdollisuutta vahvistaa yksinomaan monivuotisia laitumia koskevien pinta-alatukihakemusten jättämiselle myöhäisempi määräpäivä, jäsenvaltion vahvistaman määräpäivän jälkeen jätettyjä hakemuksia ei kuitenkaan pitäisi hyväksyä.

(16) Viljelijöiden olisi voitava peruuttaa tukihakemuksensa tai tukihakemuksensa osa milloin tahansa sillä edellytyksellä, että toimivaltainen viranomainen ole vielä ilmoittanut viljelijälle tukihakemuksessa olevista virheistä eikä paikalla tehtävästä tarkastuksesta, jossa havaitaan virheitä peruutuksen kohteena olevassa osassa.

(17) Yhdennetyssä järjestelmässä hallinnoituja tukijärjestelmiä koskevien säännösten noudattamista olisi valvottava tehokkaasti. Tätä varten ja valvonnan yhdenmukaisuuden varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa on tarpeen vahvistaa yksityiskohtaisesti pinta-alatukihakemusten ja eläintukihakemusten hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten tekemistä koskevat perusteet ja tekniset menettelyt. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa tehtävä tämän asetuksen mukaiset eri tarkastukset samanaikaisesti muiden yhteisön säännösten mukaisten tarkastusten kanssa.

(18) Olisi määriteltävä niiden viljelijöiden vähimmäismäärä, jotka on eri tukijärjestelmissä tarkastettava paikalla. Niiden viljelijöiden osalta, jotka hakevat tukia useissa nautajärjestelmissä, olisi säädettävä yhdennetystä tilakohtaisesta lähestymistavasta.

(19) Paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän otanta olisi tehtävä osittain riskianalyysillä ja osittain satunnaisotannalla. Riskianalyysiä varten huomioon otettavat pääseikat olisi täsmennettävä.

(20) Havaittaessa huomattavia sääntöjenvastaisuuksia, paikalla tehtävien tarkastusten määrää olisi lisättävä kuluvana ja seuraavana vuonna, jotta saavutettaisiin riittävä varmuustaso kyseisten tukihakemusten oikeellisuudesta.

(21) Paikalla tehtäviin tarkastuksiin ei tukihakemuksia jättävien viljelijöiden osalta välttämättä tarvitse sisällyttää kaikkia yksittäisiä eläimiä tai viljelylohkoja. Joissakin tapauksissa tarkastuksia voidaan tehdä otosten perusteella. Niissä tapauksissa, joissa tämä sallitaan, otoksen olisi oltava niin suuri, että sen antama varmuus on luotettavalla ja edustavalla tasolla. Joissakin tapauksissa otos voidaan laajentaa täysimittaiseksi valvonnaksi. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tarkastettavaa otosta valittaessa noudatettavat perusteet.

(22) Tehokkaiden paikalla tehtävien tarkastusten varmistamiseksi on tärkeää, että tarkastukset tekevä henkilöstö on tietoinen paikalla tehtäviin tarkastuksiin valitsemisen syistä. Jäsenvaltioiden olisi pidettävä tällaisista tiedoista rekisteriä.

▼B

(23) Jotta kansalliset viranomaiset ja yhteisön toimivaltainen viranomainen voisivat seurata paikalla tehtyjä tarkastuksia, tarkastuksia koskevat tiedot olisi merkittävä tarkastuskertomukseen. Viljelijällä tai tämän edustajalla olisi oltava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus. Kaukokartoitustarkastusten osalta jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus säätää, että tätä oikeutta voidaan käyttää ainoastaan silloin, kun tarkastuksissa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia. Jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, viljelijän olisi paikalla tehtävien tarkastusten luonteesta riippumatta saatava jäljennös kertomuksesta.

(24) Pinta-alojen paikalla tehtävät tarkastukset ovat yleensä kaksiosaisia: ensin ilmoitetut viljelylohkot tarkastetaan ja mitataan graafisen aineiston, ilmakuvien jne. perusteella. Toiseksi lohkot tarkastetaan fyysisesti ilmoitetun viljelykasvin ja sen laadun sekä viljelylohkojen tosiasiallisen koon tarkistamiseksi. Tarvittaessa olisi tehtävä mittauksia. Fyysinen tarkastus voidaan tehdä otoksen perusteella.

(25) Olisi vahvistettava pinta-alojen määrittämistä ja mittausmenetelmiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Pinta-alatukikelpoisten viljelylohkojen pinta-alan määrittämisen osalta saadut kokemukset osoittavat, että on tarpeen määritellä sallittu leveys peltojen tietyille piirteille, erityisesti pensasaidoille, ojille ja aidoille. Erityisten ympäristöön liittyvien tarpeiden vuoksi on asianmukaista sallia tietty joustavuus niiden enimmäisleveyksien osalta, jotka on otettu huomioon vahvistettaessa alueellisia satoja asetuksen (EY) N:o 1251/1999 mukaisesti.

(26) Olisi vahvistettava edellytykset kaukokartoituksen käytölle paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja säädettävä, että silloin kun kuvatulkinnassa ei saada selviä tuloksia, on tehtävä fyysisiä tarkastuksia.

(27) Olisi vahvistettava eläintukia hakeville viljelijöille paikalla tehtävien tarkastusten aikataulu ja vähimmäissisältö yhdenmukaisen valvonnan varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. Jotta tukihakemuksissa olevien ja atk-pohjaiseen tietokantaan tehtävien ilmoitusten oikeellisuuden tarkastukset olisivat tehokkaita, on olennaista tehdä useimmat tällaisista paikalla tehtävistä tarkastuksista silloin kun eläimiä on vielä pidettävä tilalla pitovelvoitteen mukaisesti.

(28) Nautaeläinten asianmukainen tunnistaminen ja rekisteröinti on asetuksen (EY) N:o 1254/1999 21 artiklan mukainen tukikelpoisuusedellytys. Olisi sen vuoksi varmistettava, että yhteisön tukea myönnetään ainoastaan sellaisille nautaeläimille, jotka on tunnistettu ja rekisteröity asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaisesti. Tällaisia tarkastuksia olisi tehtävä myös nautaeläimille, joista ei ole vielä haettu tukea, mutta joista voidaan vastaisuudessa tehdä tukihakemus. Useiden nautatukijärjestelmien rakenteen vuoksi tällaisista nautaeläimistä haetaan useissa tapauksissa tukea vasta sen jälkeen, kun ne ovat lähteneet tilalta.

(29) Teurastamoissa tehtäville tarkastuksille olisi vahvistettava erityissäännökset sen varmistamiseksi, että eläimet, joista tukea on haettu, ovat tukikelpoisia ja että atk-pohjaisen tietokannan tiedot ovat oikeita. Jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa kahta eri perustetta valitessaan teurastamoita näihin tarkastuksiin.

(30) Silloin kun teurastuspalkkio myönnetään kyseisen nautaeläimen viennin jälkeen, valvontatarkoituksissa olevien erojen vuoksi erityissäännökset ovat välttämättömiä vientiin yleensä liittyvien yhteisön valvontasäännösten lisäksi.

(31) Eläintuen osalta säädettyjä valvontasäännöksiä olisi tarpeen mukaan sovellettava myös asetuksen (EY) N:o 1254/1999 15 artiklan mukaisiin lisätukiin.

(32) Yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi olisi toteutettava riittäviä toimenpiteitä sääntöjenvastaisuuksien ja petosten estämiseksi. Olisi säädettävä erilliset säännökset toisaalta pinta-

▼B

alatukijärjestelmistä ja toisaalta eläintukijärjestelmistä näiden tukijärjestelmien erilaisen luonteen huomioon ottamiseksi.

(33) Suhteellisuusperiaatteen sekä ylivoimaisiin esteisiin, poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja luonnonolosuhteisiin liittyvien erityisongelmien huomioon ottamiseksi olisi säädettävä vähennyksistä ja poissulkemisista. Tällaisten vähennysten ja poissulkemisten olisi oltava eriasteisia todetun sääntöjenvastaisuuden vakavuuden mukaan. Ankarimmillaan viljelijä pitäisi sulkea kokonaan pois yhdestä tai useammasta tukijärjestelmästä tietyksi ajaksi.

(34) Vähennyksistä ja poissulkemisista säädettäessä olisi otettava huomioon niiden eri tukijärjestelmien ominaisuudet, joihin yhdennettyä järjestelmää sovelletaan. Pinta-alatukihakemuksissa sääntöjenvastaisuudet koskevat tavallisesti pinta-alan osia ja jonkin lohkon osalta liikaa ilmoitettu ala voi korvautua liian pieneksi ilmoitetulla alalla saman viljelykasviryhmän muilla lohkoilla. Eläintukihakemuksissa sääntöjenvastaisuudesta seuraa, että asianomainen eläin ei ole enää tukikelpoinen. Sellaisten pinta-alatukihakemusten osalta, joissa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, olisi säädettävä, että tukihakemuksia mukautetaan tietyn sallitun poikkeaman rajoissa ja että vähennyksiä sovelletaan vasta kun kyseinen sallittu poikkeama ylittyy. Eläintukihakemusten osalta olisi säädettävä, että vähennyksiä ryhdytään soveltamaan silloin kun ensimmäisen eläimen osalta havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, mutta vähennyksen tasosta riippumatta seuraamusten olisi oltava lievempiä, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan enintään kolmen eläimen osalta. Kaikissa muissa tapauksissa seuraamuksen ankaruuden olisi riiputtava niiden eläinten lukumäärän prosenttiosuudesta, joiden osalta sääntöjenvastaisuuksia havaitaan.

(35) Erityissäännökset ovat tarpeen, jotta voidaan ottaa huomioon eläintukea hakevien ja tämän vuoksi rehualailmoituksen tekevien viljelijöiden erityistarpeet. Jos tällaisten pinta-alojen ilmoittaminen liian suureksi ei aiheuta eläinpalkkioiden kasvua, seuraamuksista ei pitäisi säätää.

(36) Viljelijöiden olisi sallittava korvata emolehmiä, hiehoja ja lypsylehmiä asianmukaisissa alakohtaisissa säännöissä sallituissa rajoissa.

(37) Nautatukijärjestelmien suhteen ja asetuksen (EY) N:o 1760/2000 säädetyn nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän noudattamisen suhteen olisi annettava säännökset toisaalta sellaisten nautaeläinten osalta, joista on jo haettu tukea, ja toisaalta sellaisten nautaeläinten osalta, joista ei ole vielä haettu tukea mutta joista voidaan vastaisuudessa tehdä tukihakemus. Tällaiset nautaeläimet, joista ei ole haettu tukea, ovat Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastolle ajateltavissa oleva riski. Tukijärjestelmien rakenteesta johtuu, että sen jälkeen, kun tällaisista eläimistä on esitetty tukihakemus, järjestelmän säännösten noudattamatta jättämistä ei useinkaan havaita. Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän noudattaminen on olennaista atk-pohjaiseen tietokantaan perustuvien yksinkertaistettujen hakumenettelyjen käyttöönottamiseksi. Järjestelmän noudattaminen jo ennen tukihakemuksen esittämistä on tämän vuoksi olennaista yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi tehokkaasti. Periaatetta, jonka mukaan ilmeiset virheet voidaan korjata milloin vain, olisi kuitenkin myös sovellettava kyseisen järjestelmän osiin tehtyihin virheellisiin ilmoituksiin tai merkintöihin.

(38) Jos viljelijä ei luonnonolosuhteiden vuoksi pysty täyttämään alakohtaisten sääntöjen mukaisia pitovelvoitteitaan, vähennyksiä ja poissulkemisia ei pitäisi soveltaa.

(39) Koska teurastamot ovat merkittävässä asemassa joidenkin nautaeläinten tukijärjestelmien moitteettoman toiminnan kannalta, olisi säädettävä tapauksista, joissa teurastamo antaa

▼B

väärän todistuksen tai ilmoituksen joko vakavan laiminlyönnin vuoksi tai tahallisesti.

(40) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 14 artiklassa säädettyihin lisätukiin liittyvien sääntöjenvastaisuuksien osalta jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, jotka vastaavat pinta-alatuki- ja eläintukijärjestelmien yhteydessä säädettyjä seuraamuksia, jos tämä ei ole kohtuutonta. Jälkimmäisessä tapauksessa jäsenvaltioiden olisi säädettävä vastaavista sopivista seuraamuksista.

(41) Vähennyksiä ja poissulkemisia ei pitäisi yleisesti ottaen soveltaa, jos viljelijä on esittänyt asiasisällöllisesti oikeaa tietoa tai jos hän voi muuten osoittaa, että virhe ei ole hänen tekemänsä.

(42) Kansallisille toimivaltaiselle viranomaiselle milloin tahansa virheellisistä tukihakemuksista ilmoittaneiden viljelijöiden osalta ei pitäisi soveltaa vähennyksiä tai poissulkemisia virheellisyyden syistä riippumatta sillä edellytyksellä, että viljelijälle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla ja että viranomainen ei ole jo ilmoittanut viljelijälle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista. Tätä olisi sovellettava myös atk-pohjaisessa tietokannassa oleviin virheellisiin tietoihin.

(43) Jos saman viljelijän osalta on sovellettava erilaisia vähennyksiä, näitä vähennyksiä olisi sovellettava toisistaan riippumatta ja itsenäisesti. Tässä asetuksessa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia olisi lisäksi sovellettava rajoittamatta muista yhteisön säännöksistä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien lisäseuraamuksien soveltamista.

(44) Pienten määrien hallinnointi on vaivalloista jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Tämän vuoksi on aiheellista sallia, että jäsenvaltiot eivät maksa alle tietyn suuruisia tuen määriä eivätkä vaadi aiheettomasti maksettujen määrien takaisin maksamista silloin kun määrät ovat vähäisiä.

(45) Jos viljelijä ei ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi kykene täyttämään alakohtaisia sääntöjä koskevan säännöksen mukaisia velvoitteitaan, hänen ei pitäisi menettää oikeuttaan tuen maksuun. Olisi täsmennettävä, millaisia tilanteita toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti pitää poikkeuksellisina olosuhteina.

(46) Jotta vilpittömän mielen periaatetta sovellettaisiin yhdenmukaisesti koko yhteisössä, olisi säädettävä edellytyksistä, joilla kyseiseen periaatteeseen voidaan turvautua perittäessä takaisin aiheettomasti maksettuja määriä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mitä yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1258/1999 ([1]) säädetään asianomaisiin sääntöjenvastaisiin menoihin suhtautumisesta.

(47) Olisi vahvistettava säännöt siitä, kenelle tuki voidaan maksaa eräissä tilansiirtotapauksissa.

(48) Yleissääntönä jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat lisätoimenpiteet tämän asetuksen moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi avustettava toisiaan tarvittaessa.

(49) Komissiolle olisi tarvittaessa ilmoitettava kaikista toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot toteuttavat yhdennetyn järjestelmän täytäntöönpanon muuttamiseksi. Yhdennetyn järjestelmän valvomiseksi tehokkaasti jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle eräitä vuotuisia valvontatilastojaan.

(50) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat rahastokomitean lausunnon mukaiset,

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISTÄ

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksessa (ETY) N:o 3508/92 säädetyn yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, jäljempänä ’yhdennetty järjestelmä’, soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Sillä ei rajoiteta yksittäisiä tukijärjestelmiä koskevissa asetuksissa vahvistettujen erityissäännösten soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ”Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmällä” neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 säädettyä nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää.

b) ”Korvamerkillä” asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan a alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettua korvamerkkiä kunkin eläimen yksilölliseksi tunnistamiseksi.

c) ”Atk-pohjaisella tietokannalla” asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan b alakohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettua atk-pohjaista tietokantaa.

d) ”Eläinpassilla” asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan c alakohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettua eläinpassia.

e) ”Rekisterillä” eläinten pitäjän neuvoston direktiivin 92/102/ETY ([1]) 4 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan d alakohdan ja 7 artiklan mukaisesti pitämää rekisteriä.

f) ”Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osilla” neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklassa tarkoitettuja osia.

g) ”Tunnistuskoodilla” asetuksen (EY) N:o 1760/2000 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tunnistuskoodia.

h) ”Sääntöjenvastaisuudella” kyseisen tuen myöntämistä koskevien sääntöjen noudattamatta jättämistä.

i) ”Pinta-alatukihakemuksella” hakemusta asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuissa tukijärjestelmissä maksettavasta tuesta; hakemukseen sisältyy ilmoitus pinta-alan kaikenlaisesta muusta käytöstä, erityisesti rehualan ilmoittaminen eläintukihakemuksia varten.

j) ”Eläintukihakemuksella” hakemusta asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetuissa tukijärjestelmissä maksettavasta tuesta.

k) ”Käytöllä” pinta-alan käyttöä viljelykasvi- tai kasvustotyypin kasvattamiseksi tai viljelykasvin puuttumista.

l) ”Nautatukijärjestelmillä” asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja tukijärjestelmiä.

m) ”Lammas- ja vuohitukijärjestelmällä” asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua tukijärjestelmää.

n) ”Nautaeläimillä, joista tukea on haettu” nautaeläimiä, joista tehdään eläintukihakemus nautatukijärjestelmissä.

o) ”Nautaeläimillä, joista ei ole haettu tukea” nautaeläimiä, jotka ovat mahdollisesti tukikelpoisia nautatukijärjestelmissä.

([1]) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32.

▼B

p) ”Pitoajalla” ajanjaksoa, jonka eläin, josta tukea on haettu, on pidettävä tilalla seuraavien säännösten mukaisesti:

— urospuolisista nautaeläimistä myönnettävän erityispalkkion osalta: komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 ([1]) 5 artikla ja 9 artiklan 1 kohta;

— emolehmäpalkkion osalta: asetuksen (EY) N:o 2342/1999 16 artikla;

— teurastuspalkkion osalta: asetuksen (EY) N:o 2342/1999 37 artikla;

— lampaista ja vuohista maksettavien tukien osalta: komission asetuksen 2700/93 ([2]) 1 artiklan 3 kohta.

q) ”Eläinten pitäjällä” luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä pysyvästi tai väliaikaisesti, myös eläimiä kuljetettaessa tai myytäessä.

r) ”Määritetyllä pinta-alalla” pinta-alaa, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi säädetyt edellytykset täyttyvät.

s) ”Määritetyllä eläimellä” eläintä, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi säädetyt edellytykset täyttyvät.

t) ”Palkkiokaudella” kautta, johon tukihakemukset viittaavat riippumatta niiden jättöajankohdasta.

3 artikla

Tukea yhdennetyssä järjestelmässä hakevien viljelijöiden tunnistaminen

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön yksi yhtenäinen järjestelmä, jolla yhdennettyyn järjestelmään tukihakemuksia jättävien viljelijöiden tunnistetiedot kirjataan.

4 artikla

Viljelylohkojen tunnistaminen ja vähimmäiskoko

1. Asetuksen (ETY) N:o 3508/92 4 artiklassa tarkoitettua tunnistejärjestelmää sovelletaan viljelylohkoihin. Jäsenvaltiot voivat säätää muun yksikön kuin viljelylohkon, esimerkiksi maarekisteripalstan tai viljelysaarekkeen, käyttämisestä. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että viljelylohkot tunnistetaan luotettavasti ja vaadittava, että pinta-alatukihakemuksiin liitetään toimivaltaisten viranomaisten määrittelemiä tietoja tai asiakirjoja, jotka mahdollistavat kunkin viljelylohkon paikallistamisen ja mittaamisen.

2. Jäsenvaltion on määriteltävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, josta hakemus voidaan tehdä. Tämä vähimmäiskoko ei kuitenkaan saa ylittää 0,3 hehtaaria.

5 artikla

Viljelylohkoja koskevat yleiset periaatteet

1. Tämän asetuksen soveltamiseksi:

a) lohkoa, jolla kasvaa puita ja jota käytetään asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklassa tarkoitettuun kasvituotantoon, pidetään viljelylohkona, jos sitä voidaan viljellä samalla tavalla kuin saman alueen puuttomia lohkoja;

b) toimivaltaisten viranomaisten on jaettava teoreettisesti yhteiskäytössä olevat rehualat asianomaisten viljelijöiden kesken suhteessa alaan, joka on viljelijän käytössä tai johon viljelijällä on käyttöoikeus;

c) rehualan on oltava käytettävissä eläinten kasvatukseen vähintään seitsemän kuukautta alkaen jäsenvaltion määrittämästä päivästä,

([1]) EYVL L 281, 4.11.1999, s. 30.
([2]) EYVL L 245, 1.10.1993, s. 99.

▼B

jonka on oltava 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta välisenä aikana.

2. Jos rehuala sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa kuin sitä käyttävän viljelijän päätila, kyseistä alaa pidetään viljelijän pyynnöstä osana hänen tilaansa edellyttäen, että:

a) se sijaitsee tilan välittömässä läheisyydessä, ja

b) merkittävä osa kyseisen viljelijän käytössä olevasta maatalousmaasta on samassa jäsenvaltiossa kuin päätila.

II OSASTO

TUKIHAKEMUKSET

I LUKU

Pinta-alatukihakemukset

6 artikla

Pinta-alatukihakemuksia koskevat edellytykset

1. Pinta-alatukihakemuksessa on oltava tukikelpoisuuden varmistamista varten kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti:

a) viljelijän tunnistetiedot;

b) tiedot, joiden perusteella voidaan tunnistaa kaikki tilan viljelylohkot ja vahvistaa niiden hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistu pinta-ala, sijainti ja käyttö, tieto siitä, onko kyse keinokastellusta lohkosta, sekä tieto kyseisestä tukijärjestelmästä;

c) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisten tukien myöntämisedellytykset.

2. Asetuksen (ETY) N:o 3493/90 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tuottajaryhmittymään kuuluvan viljelijän pinta-alatukihakemuksessa on eriteltävä kaikki kyseisen tuottajaryhmittymän käyttämät viljelylohkot, jos viljelijä hakee samana kalenterivuonna lammas- ja vuohitukijärjestelmän tukea ja jonkin muun yhteisön järjestelmän tukea. Tässä tapauksessa rehuala on jaettava teoreettisesti asianomaisten viljelijöiden kesken suhteessa näiden neuvoston asetuksen (EY) N:o 2467/98 ([1]) 6 artiklan mukaisesti, kyseisen vuoden 1 päivänä tammikuuta voimassa olevaan tuottajakohtaiseen enimmäismäärään.

3. Jos pinta-alatukihakemus koskee ainoastaan monivuotisia laitumia, kyseinen jäsenvaltio voi säätää, että kyseinen hakemus voidaan jättää määräpäivänä, joka on myöhäisempi kuin asetuksen (ETY) N:o 3508/92 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettu määräpäivä muttei kuitenkaan myöhäisempi kuin 1 päivä heinäkuuta.

Asetuksen (ETY) N:o 3508/92 6 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

7 artikla

Erityiskäyttöön liittyvät ilmoitukset

1. Asetuksen (ETY) N:o 3508/92 liitteessä luetellut pinta-alojen käytöt on ilmoitettava erikseen.

2. Asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohtaan tai liitteeseen sisältymättömät pinta-alojen käytöt on ilmoitettava yhden tai useamman otsikon ”muut käytöt” alla.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset tiedot käyttöönsä muista sellaisista hallinto- ja valvontajärjestelmistä, jotka asetuksen (ETY) N:o 3508/92 9 a artiklan mukaisesti takaavat yhteensopivuuden yhdennetyn järjestelmän kanssa.

([1]) EYVL L 312, 20.11.1998, s. 1.

▼B

8 artikla

Pinta-alatukihakemusten muutokset

1. Pinta-alatukihakemusten jättämiselle asetetun määräajan päätyttyä hakemuksiin voidaan lisätä yksittäisiä viljelylohkoja, joita ei ole vielä ilmoitettu tukihakemuksessa, ja tehdä käyttöä tai tukijärjestelmää koskevia muutoksia edellyttäen, että asianomaista tukijärjestelmää koskevia alakohtaisia sääntöjä noudatetaan, jollei 3 kohdasta muuta johdu.

2. Edellä 1 kohdan mukaiset viljelylohkojen lisäykset tai muutokset on annettava kirjallisesti tiedoksi toimivaltaiselle viranomaiselle kylvöpäivään tai asetuksen (EY) N:o 1251/1999 mukaisesti vahvistettuun määräpäivään mennessä.

Asetuksen (ETY) N:o 3508/92 6 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

3. Jos toimivaltainen viranomainen on jo ilmoittanut viljelijälle tukihakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista tai jos viljelijälle on ilmoitettu toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla ja tässä paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, niiden lohkojen osalta, joissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia, ei sallita 1 ja 2 kohdan mukaisia lisäyksiä tai muutoksia.

9 artikla

Vapautukset pinta-alatukihakemuksista

Viljelijöiden ei tarvitse jättää pinta-alatukihakemusta, jos he hakevat jotakin seuraavista eläintuista:

a) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 5 artiklassa säädetty kausiporrastuspalkkio;

b) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa säädetty teurastuspalkkio;

c) urospuolisista nautaeläimistä myönnettävä erityispalkkio ja/tai emolehmäpalkkio, jos viljelijä on vapautettu eläintiheyttä koskevasta vaatimuksesta asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti, edellyttäen, että viljelijä ei hae mainitun asetuksen 13 artiklassa säädettyä laajaperäistämispalkkiota;

d) lammas- ja vuohitukijärjestelmässä säädetty tuki.

II LUKU

Eläintukihakemukset

10 artikla

Eläintukihakemuksia koskevat edellytykset

1. Eläintukihakemuksessa on oltava tukikelpoisuuden varmistamista varten kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti:

a) viljelijän tunnistetiedot;

b) viittaus pinta-alatukitukihakemukseen, jos se on jo jätetty;

c) tukihakemuksen kohteena olevien eläinten lukumäärä ja laji sekä nautojen osalta eläinten tunnistuskoodi;

d) viljelijän sitoumus pitää c alakohdassa tarkoitetut eläimet tilalla pitoajan ja tiedot paikasta tai paikoista, joissa eläimet ovat tämän ajan sekä kyseinen ajanjakso tai -jaksot;

e) tarvittaessa kyseisiä eläimiä koskeva tuottajakohtainen enimmäismäärä;

f) tarvittaessa maidon tuottajakohtainen viitemäärä, joka on viljelijän käytettävissä 31 päivänä maaliskuuta tai, jos kyseinen jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EY) N:o 2342/1999 44 a artiklassa säädettyä poikkeusta, asianomaisen kalenterivuoden 1 päivänä huhtikuuta; jos tämä määrä ei ole tiedossa hakemuksen jättöpäivänä, se

▼B

on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian;

g) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisten tukien myöntämisedellytykset.

Jos eläinten pitopaikka vaihtuu pitoaikana, viljelijän on ilmoitettava siitä ennakolta kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Jäsenvaltioiden on taattava kullekin eläinten pitäjälle oikeus saada ilman rajoitteita toimivaltaiselta viranomaiselta kohtuullisin väliajoin ja ilman aiheetonta viivytystä atk-pohjaisessa tietokannassa olevia tätä ja tämän eläimiä koskevia tietoja. Viljelijän on tukihakemustaan jättäessään ilmoitettava tietojen olevan oikeita ja täydellisiä sekä oikaistava virheelliset tiedot tai lisättävä puuttuvat tiedot.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse ilmoittaa tukihakemuksessa, jos ne on jo toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltiot voivat erityisesti ottaa käyttöön menettelyjä, joiden avulla atk-pohjaisessa tietokannassa olevia tietoja voidaan käyttää tuen hakemisessa edellyttäen, että atk-pohjaisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet riittävät asianomaisten tukijärjestelmien moitteettomaan hallinnointiin.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että osa 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista voidaan toimittaa tai on toimitettava jäsenvaltion hyväksymän yksikön tai hyväksymien yksiköiden kautta. Viljelijä on kuitenkin vastuussa toimitetuista tiedoista.

III LUKU

Yhteiset säännökset

11 artikla

Sähköinen toimittaminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia, että viljelijä toimittaa tässä asetuksessa vaaditut tiedonannot toimivaltaisille viranomaisille sähköisesti. Tässä tapauksessa on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

a) viljelijä tunnistetaan kiistatta ja hän täyttää kaikki edellytykset;

b) toimivaltaiset viranomaiset saavat kaikki tarvittavat saateasiakirjat samassa määräajassa kuin muiden kuin sähköisten kanavien avulla;

c) muuten kuin sähköisesti ja sähköisesti hakemuksensa toimittaneiden viljelijöiden välillä ei esiinny minkäänlaista syrjintää.

2. Ilmoitus atk-pohjaiseen tietokantaan tarkoittaa 1 kohdan mukaista sähköistä toimittamista edellyttäen, että atk-pohjaisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet riittävät asianomaisten tukijärjestelmien moitteettomaan hallinnointiin.

12 artikla

Ilmeisten virheiden korjaaminen

Tukihakemusta voidaan korjata milloin tahansa sen jättämisen jälkeen, jos toimivaltainen viranomainen havaitsee ilmeisen virheen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6—11 artiklan soveltamista.

13 artikla

Hakemusten jättäminen myöhässä

1. Jäljempänä 48 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta pinta-alatukihakemuksen tai eläintukihakemuksen jättäminen asianomaisissa alakohtaisissa säännöissä vahvistettujen määräaikojen jälkeen aiheuttaa tukien, jotka viljelijälle olisi voitu maksaa, jos tukihakemus olisi jätetty ajoissa, määrien vähentämisen yhdellä prosentilla työpäivää kohti.

▼B

Hakemus hylätään, jos se myöhästyy enemmän kuin 25 kalenteripäivää.

Pinta-alatukihakemuksen, joka koskee ainoastaan monivuotisia laitumia, jättäminen myöhässä aiheuttaa määrien, jotka viljelijälle olisi asianomaisten tukijärjestelmien mukaisesti voitu maksaa, vähentämisen puolella prosentilla työpäivää kohti. Tällainen tukihakemus hylätään, jos se jätetään 1 päivän heinäkuuta jälkeen.

Jos jäsenvaltio käyttää 6 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, jäsenvaltion vahvistamaan määräpäivään mennessä jätettyihin tukihakemuksiin ei sovelleta vähennyksiä. Kyseisen määräpäivän jälkeen jätetyt tukihakemukset hylätään.

2. Jos pinta-alatukihakemuksen mukautus jätetään 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn viimeisen kylvöpäivän jälkeen, asianomaisten lohkojen tosiasiallisesta käytöstä johtuvista määristä vähennetään yksi prosentti työpäivää kohti.

Pinta-alatukihakemuksen muutokset hyväksytään ainoastaan jätetyn pinta-alatukihakemuksen 1 kohdassa eriteltyyn viimeiseen päivään asti. Jos päivä on aikaisempi tai sama kuin 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viimeinen kylvöpäivä, pinta-alatukihakemuksen mukautuksia ei hyväksytä kyseisen viimeisen kylvöpäivän jälkeen.

3. Pinta-alatukihakemuksen jättäminen myöhässä ei aiheuta 9 artiklassa tarkoitettuja eläintukien vähennyksiä tai niiden ulkopuolelle jättämisiä.

4. Jos pinta-alatukihakemus jätetään myöhässä, rehualojen osalta määrien vähentäminen tehdään niiden vähennysten lisäksi, joita sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 ja 13 artiklassa tarkoitettua tukea koskevien tukihakemusten myöhässä jättämiseen.

14 artikla

Tukihakemusten peruuttaminen

1. Tukihakemus voidaan peruuttaa kokonaan tai osittain milloin tahansa.

Jos toimivaltainen viranomainen on kuitenkin jo ilmoittanut viljelijälle tukihakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista tai jos toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut viljelijälle aikomuksestaan tehdä tarkastus paikalla ja tässä paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, peruutuksia ei sallita niiden tukihakemuksen osien osalta, joissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu peruuttaminen tarkoittaa, että hakija on samassa tilanteessa, jossa hän oli ennen kyseisen tukihakemuksen tai tukihakemuksen osan jättämistä.

III OSASTO

TARKASTUKSET

15 artikla

Yleiset periaatteet

Hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tehokkaasti tukien myöntämisedellytysten noudattaminen.

I LUKU

Hallinnolliset tarkastukset

16 artikla

Ristiintarkastukset

Asetuksen (ETY) N:o 3508/92 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut hallinnolliset tarkastukset käsittävät erityisesti seuraavat tarkastukset:

a) Ilmoitettujen viljelylohkojen ja eläinten ristiintarkastukset sen varmistamiseksi, että samaa tukea ei myönnetä useampaan kertaan

▼B

samana kalenterivuonna tai markkinointivuonna ja sen estämiseksi, että pinta-alailmoituksia sisältävien yhteisön tukijärjestelmien mukaisesti myönnetty tuki ei kasaudu perusteettomasti.

b) Ristiintarkastukset atk-pohjaisen tietokannan avulla tukikelpoisuuden tarkistamiseksi.

II LUKU

Paikalla tehtävät tarkastukset

I jakso

Yhteiset säännökset

17 artikla

Yleiset periaatteet

1. Paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä ennalta ilmoittamatta. Jos valvonnan tarkoitus ei vaarannu, vain välttämättömään rajautuva ennakkoilmoitus voidaan kuitenkin antaa. Tällaista ilmoitusta ei asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta saa antaa kuin enintään 48 tuntia ennen tarkastusta.

2. Tässä asetuksessa säädetyt paikalla tehtävät tarkastukset ja muut yhteisön säännöissä säädetyt tarkastukset on tehtävä samanaikaisesti, jos se on asianmukaista.

3. Asianomainen hakemus tai asianomaiset hakemukset hylätään, jos viljelijä tai tämän edustaja estää paikalla tehtävän tarkastuksen suorittamisen.

18 artikla

Tarkastusten määrä

1. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava vuosittain vähintään:

a) viittä prosenttia kaikista pinta-alatukihakemuksen jättävistä viljelijöistä;

b) viittä prosenttia kaikista nautatukijärjestelmissä eläintukihakemuksen jättävistä viljelijöistä, paitsi jos atk-pohjaisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet eivät ole riittävät kyseisten tukijärjestelmien moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi. Tässä tapauksessa prosenttiosuus korotetaan kymmeneen prosenttiin. Paikalla tehtävien tarkastusten on lisäksi koskettava tukijärjestelmäkohtaisesti vähintään viittä prosenttia kaikista eläimistä, joista tukea on haettu;

c) kymmentä prosenttia kaikista lammas- ja vuohitukijärjestelmässä eläintukihakemuksen jättävistä viljelijöistä.

2. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa ilmenee merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia tietyn tukijärjestelmän osalta tai yhdellä alueella tai alueen osalla, toimivaltaisten viranomaisten on asianmukaisesti lisättävä tarkastusten määrää kyseisenä vuonna ja asianmukaisesti lisättävä paikalla tarkastettavien viljelijöiden prosenttiosuutta myös seuraavana vuonna.

3. Jos on säädetty, että tietyt paikalla tehtävän tarkastuksen osa-alueet voidaan tehdä otoksen perusteella, kyseisen otoksen on taattava valvonnan luotettava ja edustava taso. Jäsenvaltioiden on vahvistettava otannassa noudatettavat perusteet. Jos otokseen perustuvassa tarkastuksessa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia, otoksen laajuutta ja kohdetta on lisättävä asianmukaisesti.

▼B

19 artikla

Hakemusten valitseminen paikalla tehtävään tarkastukseen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on valittava viljelijät, joille tehdään tarkastus paikalla, riskianalyysin ja jätettyjen tukihakemusten edustavuuden perusteella. Riskianalyysissä on otettava huomioon:

a) tuen määrä;

b) viljelylohkojen määrä ja hakemuksen kohteena oleva ala tai eläinten määrä;

c) muutokset edelliseen vuoteen verrattuna;

d) aikaisempien vuosien tarkastusten yhteydessä tehdyt havainnot;

e) asetuksen (EY) N:o 1760/2000 noudattamatta jättäminen;

f) viljelijät, jotka ovat juuri tuen myöntämiseen liittyvien enimmäismäärien tai rajojen ylä- tai alapuolella;

g) eläinten korvaamiset 37 artiklan mukaisesti;

h) muut jäsenvaltioiden määrittelemät tekijät.

Edustavuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on valittava satunnaisesti 20—25 prosenttia niiden viljelijöiden vähimmäislukumäärästä, joille on tehtävä tarkastus paikalla.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä kirjaa valintaperusteista, joilla kukin viljelijä valitaan paikalla tehtävään tarkastukseen. Tarkastuksen paikalla tekevälle tarkastajalle on annettava vastaavat tiedot ennen tarkastusta.

20 artikla

Tarkastuskertomus

1. Jokaisesta paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus, jonka perusteella on mahdollista tutkia tehtyihin tarkastuksiin liittyviä tietoja. Kertomuksessa on mainittava erityisesti:

a) tarkastetut tukijärjestelmät ja -hakemukset;

b) paikalla olleet henkilöt;

c) tarkastetut ja mitatut viljelylohkot, mittaustulokset mitattua viljelylohkoa kohden ja käytetyt mittausmenetelmät;

d) todettujen eläinten lukumäärä ja laji sekä tarvittaessa korvamerkkien numerot, tarkastetut rekisteriin, atk-pohjaiseen tietokantaan ja todistusasiakirjoihin tallennetut tiedot sekä tarkastusten tulokset ja tarvittaessa tiettyihin eläimiin ja/tai niiden tunnistuskoodeihin liittyvät erityiset havainnot;

e) ilmoitettiinko tarkastuksesta viljelijälle ennakolta ja milloin ilmoitus annettiin, jos näin tehtiin;

f) toteutetut lisävalvontatoimenpiteet.

2. Viljelijälle tai hänen edustajalleen on annettava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus ja ilmoittaa olleensa paikalla tarkastuksen aikana ja lisätä huomautuksiaan. Jos todetaan sääntöjenvastaisuuksia, viljelijälle on annettava jäljennös tarkastuskertomuksesta.

Jos paikalla tehtävä tarkastus tehdään kaukokartoituksena 23 artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat olla antamatta viljelijälle tai hänen edustajalleen mahdollisuutta allekirjoittaa tarkastuskertomus, jos kaukokartoitustarkastuksessa ei todeta sääntöjenvastaisuuksia.

II jakso

Pinta-alahakemusten paikalla tehtävät tarkastukset

21 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

Paikalla tehtävien tarkastusten on katettava kaikki viljelylohkot, joille haetaan tukea asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohdassa

▼B

tarkoitetuissa tukijärjestelmissä. Paikalla tehtävän tarkastuksen osana suoritettava varsinainen peltotarkastus voidaan kuitenkin rajoittaa otokseen, jonka suuruus on vähintään puolet viljelylohkoista, joista on jätetty hakemuksia.

22 artikla

Pinta-alojen määrittäminen

1. Viljelylohkot on määritettävä toimivaltaisen viranomaisen vahvistamilla asianmukaisilla keinoilla, jotka takaavat mittaukselle vähintään vastaavan tarkkuuden kuin kansallisissa säännöissä vaaditaan virallisilta mittauksilta. Kyseisen viranomaisen on vahvistettava myös poikkeama ottaen huomioon erityisesti mittaukseen käytetty tekniikka, käytettävissä olevien virallisten asiakirjojen tarkkuus, sijainti (esimerkiksi kaltevuus tai lohkojen muoto) ja 2 kohdan säännökset.

2. Viljelylohkon kokonaispinta-ala voidaan ottaa huomioon, jos sitä käytetään kokonaisuudessaan jäsenvaltion tai kyseisen alueen tavanomaisten sääntöjen mukaisesti. Muussa tapauksessa otetaan huomioon tosiasiallisesti käytössä oleva pinta-ala.

Alueilla, joilla tietyt piirteet kuten pensasaidat, ojat tai aidat kuuluvat perinteisesti hyvään viljely- tai maankäyttötapaan, jäsenvaltiot voivat katsoa niitä vastaavan alan kokonaan käytössä olevan alan osaksi edellyttäen, että se ei ylitä jäsenvaltioiden määrittämää kokonaisleveyttä. Leveyden on vastattava kyseisellä alueella perinteisesti käytettyä leveyttä, eikä se saa ylittää kahta metriä.

Jäsenvaltiot voivat komissiolle ennakolta ilmoitettuaan sallia kaksi metriä ylittävän leveyden, jos pinta-alat on otettu huomioon vahvistettaessa asianomaisia alueellisia satoja.

3. Viljelylohkojen tukikelpoisuus on tarkistettava kaikin asianmukaisin keinoin. Tätä varten on tarvittaessa pyydettävä lisätodisteita.

23 artikla

Kaukokartoitus

1. Jos jäsenvaltio päättää tarkastaa kaukokartoituksella 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun otoksen kokonaan tai osittain, sovelletaan seuraavaa:

a) Kaukokartoitettavat alueet on mahdollisuuksien mukaan valittava jäsenvaltion määrittämien asianmukaisten riskitekijöiden perusteella.

b) Asetuksen 19 artiklan säännöksiä sovelletaan ainoastaan, jos kaikkia alueen tukihakemuksia ei tarkasteta paikalla.

2. Jäsenvaltioiden on kaukokartoituksen osalta:

a) tehtävä kaikkien tarkastettavien viljelylohkojen osalta satelliitti- tai ilmakuvien kuvatulkinta kasvustojen tunnistamiseksi ja pinta-alan mittaamiseksi;

b) tarkastettava paikalla kaikki hakemukset, joita koskevan ilmoituksen paikkansapitävyyttä ei voida todeta kuvatulkinnan perusteella toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.

3. Jos jäsenvaltio käyttää kaukokartoitusta, 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut lisätarkastukset on tehtävä perinteisinä paikalla tehtävinä tarkastuksina, jos niitä ei voida enää saman vuoden aikana suorittaa kaukokartoituksella.

III jakso

Eläintukihakemusten paikalla tehtävät tarkastukset

24 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten aikataulu

1. Edellä 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty vähimmäismäärä paikalla tehtäviä tarkastuksia on tehtävä muissa kuin

▼B

asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 6 kohdassa ja 11 artiklassa säädetyissä tukijärjestelmissä pitoaikana vähintään yhden asianomaisen tukijärjestelmän osalta.

2. Paikalla tehtävien tarkastusten 18 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetusta vähimmäismäärästä vähintään 50 prosenttia on tehtävä pitoaikana. Kuitenkin koko vähimmäismäärä paikalla tehtäviä tarkastuksia on tehtävä pitoaikana niissä jäsenvaltioissa, joissa direktiivissä 92/102/ETY lampaiden ja vuohien kohdalla erityisesti eläinten tunnistamisen ja rekisterien asianmukaisen pidon osalta säädetty järjestelmä ei ole vielä kokonaisuudessaan toiminnassa.

25 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

1. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava kaikkia eläimiä, joista on tehty tukihakemus tarkastettavissa tukijärjestelmissä, ja jos kyseessä ovat nautatukijärjestelmien tarkastukset, niiden on koskettava myös nautaeläimiä, joista tukea ei ole haettu.

2. Paikalla tehtävässä tarkastuksessa on erityisesti:

a) tarkastettava, että tilalla olevien eläinten, joista on jätetty tukihakemus, ja nautaeläinten, joista ei ole jätetty tukihakemusta, määrä vastaa rekisteriin vietyjen ja nautaeläinten osalta atk-pohjaiseen tietokantaan ilmoitettujen eläinten määrää;

b) nautatukijärjestelmien osalta tarkastettava, että

   — rekisteriin ja atk-pohjaiseen tietokantaan merkityt tiedot ovat paikkansapitäviä tekemällä otokseen perustuva tutkimus sellaisiin eläimiin, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana, liittyville todistusasiakirjoille, kuten osto- ja myyntikuiteille, teurastustodistuksille, eläinlääkärintodistuksille ja tarvittaessa eläinpasseille,

   — atk-pohjaisessa tietokannassa olevat tiedot vastaavat rekisterissä olevia tietoja tekemällä otokseen perustuva tutkimus sellaisten eläinten kohdalla, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana,

   — kaikki tilalla olevat, yhä pitovelvoitteen alaiset eläimet ovat tukikelpoisia haetun tuen osalta,

   — kaikilla tilalla olevilla nautaeläimillä on korvamerkki ja tarvittaessa eläinpassi, ja että ne on merkitty rekisteriin ja ilmoitettu asianmukaisesti atk-pohjaiseen tietokantaan. Tarkastukset on tehtävä yksittäin kaikille vielä pitovelvoitteen alaisina oleville urospuolisille naudoille, joista on tehty naudanlihan erityispalkkiota koskeva hakemus asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 6 kohdan mukaisia hakemuksia lukuun ottamatta. Kaikissa muissa tapauksissa eläinpasseihin ja rekistereihin tehtyjen merkintöjen sekä tietokantaan tehtyjen ilmoitusten oikeellisuus voidaan tarkastaa otoksen perusteella;

c) lammas- ja vuohitukijärjestelmän osalta tarkastettava rekisterin perusteella, että kaikki eläimet, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana, on pidetty tilalla koko pitoajan, ja tarkastettava rekisterimerkintöjen oikeellisuus todistusasiakirjoista, kuten osto- ja myyntikuiteista ja eläinlääkärintodistuksista, valitun otoksen perusteella.

26 artikla

Teurastamoissa paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevat valvontatoimenpiteet

1. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 6 kohdassa säädetyn naudanlihan erityispalkkion ja 11 artiklassa säädetyn teurastuspalkkion osalta tarkastuksia on tehtävä paikalla teurastamoissa. Tässä tapauksessa jäsenvaltion on tehtävä tarkastus paikalla joko:

a) vähintään 30 prosentille kaikista teurastamoista, jotka valitaan riskianalyysin perusteella. Tässä tapauksessa tarkastusten on kosket-

▼B

tava viittä prosenttia niiden nautaeläinten lukumäärästä, jotka on teurastettu kyseisessä teurastamossa paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana, tai

b) vähintään 20 prosentille sellaisista teurastamoista, jotka on hyväksytty ennakolta jäsenvaltioiden määrittämien erityisten luotettavuusperusteiden mukaisesti ja jotka valitaan riskianalyysin perusteella. Tässä tapauksessa tarkastusten on koskettava kahta prosenttia niiden nautaeläinten lukumäärästä, jotka on teurastettu kyseisessä teurastamossa paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana.

Näihin paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuuluttava asiakirjojen jälkitarkastus, vertailu atk-pohjaisen tietokannan tietoihin ja sellaisten teurastustodistuksiin liittyvien yhteenvetojen (tai niitä vastaavien tietojen) tarkastus, jotka on toimitettu muille jäsenvaltioille asetuksen (EY) N:o 2342/1999 35 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Teurastamoissa paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuuluttava sinä päivänä, jona tarkastus tehdään paikalla, toteutettujen teurastusmenettelyjen otokseen perustuva fyysinen tarkastus. Tarvittaessa on tarkastettava, ovatko punnittaviksi esitettävät ruhot tukikelpoisia.

27 artikla

Valvontatoimenpiteet viennin jälkeen myönnettyjen palkkioiden yhteydessä

1. Kolmansiin maihin viedyistä nautaeläimistä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklan mukaisesti myönnettävien teurastuspalkkioiden osalta kaikki lastaustoimenpiteet on tarkastettava paikalla seuraavasti:

a) Lastaushetkellä on varmistettava, että kaikilla nautaeläimillä on korvamerkki. Lisäksi vähintään kymmenen prosenttia näin varmistetuista nautaeläimistä on tarkastettava yksitellen niiden tunnistamisen varmistamiseksi.

b) Lähtöhetkellä yhteisön alueelta:

— jos kuljetusvälineeseen on laitettu virallinen tullisinetti, on tarkastettava, ettei sinetti ole rikkoutunut. Jos sinetti ei ole rikkoutunut, tehdään tarkastus otoksen perusteella vain, jos lastin sääntöjenmukaisuudesta on epäilyksiä,

— jos kuljetusvälineeseen ei ole laitettu virallista tullisinettiä tai jos se on rikkoutunut, vähintään 50 prosenttia lastaushetkellä yksitellen tarkastetuista nautaeläimistä on tarkastettava uudelleen.

2. Eläinpassit on luovutettava toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3. Palkkion maksamisesta vastuussa olevan, asetuksen (EY) N:o 1258/1999 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun maksajaviraston on tutkittava kaikki tukihakemukset maksuasiakirjojen ja muiden käytettävissä olevien tietojen perusteella ja kiinnitettävä erityistä huomiota vientiasiakirjoihin ja toimivaltaisten valvontaviranomaisten merkintöihin sekä varmistettava, että eläinpassit on luovutettu 2 kohdan mukaisesti.

28 artikla

Lisätukea koskevat erityissäännökset

Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 15 artiklassa säädettyjen lisätukien osalta jäsenvaltioiden on tarvittaessa sovellettava tämän osaston säännöksiä. Jos kyseisten säännösten soveltaminen ei ole tarkoituksenmukaista lisätukijärjestelmän rakenteen vuoksi, jäsenvaltion on säädettävä tarkastuksista, joilla varmistetaan tässä asetuksessa säädettyä valvontatasoa vastaava taso.

▼B

29 artikla

Tarkastuskertomusta koskevat erityissäännökset

1. Jos jäsenvaltio tekee tämän asetuksen mukaisia paikalla tehtäviä tarkastuksia yhdessä komission asetuksen (EY) N:o 2630/97 [1] mukaisten tarkastusten kanssa, 20 artiklassa tarkoitetun tarkastuskertomuksen lisäksi on esitettävä mainitun asetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaiset kertomukset.

2. Kun kyseessä ovat 26 artiklan 1 kohdassa säädetyt teurastamoissa tehtävät tarkastukset, 20 artiklassa tarkoitettuna tarkastuskertomuksena voi olla teurastamon kirjanpitoon tehtävä merkintä tarkastetuista eläimistä.

Edellä 26 artiklan 2 kohdassa säädettyjen tarkastusten osalta tarkastuskertomuksessa on esitettävä muun muassa sinä päivänä, jona tehdään tarkastus paikalla, teurastettujen ja tarkastettujen eläinten tunnistusnumerot, teuraspaino sekä teurastuksen päivämäärä.

3. Kun kyseessä ovat 27 artiklassa säädetyt tarkastukset, joissa yksittäisiä eläimiä tunnistetaan niiden vientiä varten tapahtuvan lastauksen tai yhteisön alueelta viennin yhteydessä, tarkastuskertomuksessa voidaan vain ilmoittaa näin tarkastetut eläimet.

4. Kun tämän asetuksen mukaisesti toteutetuissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa paljastuu asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 olevan I osaston säännösten noudattamatta jättämistä, 20 artiklassa tarkoitetusta tarkastuskertomuksesta on viipymättä lähetettävä jäljennökset viranomaisille, jotka vastaavat asetuksen (EY) N:o 2630/97 täytäntöönpanosta.

IV OSASTO

TUEN, VÄHENNYSTEN JA POISSULKEMISTEN LASKUPERUSTEET

I LUKU

Pinta-alatukihakemuksia koskevat havainnot

30 artikla

Yleiset periaatteet

Tämän luvun soveltamiseksi toisistaan erotetaan seuraavat viljelykasviryhmät:

a) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklan soveltamiseksi ilmoitetut rehualat;

b) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan soveltamiseksi ilmoitetut muut rehualat kuin laidunmaa ja muut kuin mainitun asetuksen 13 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetut peltokasvien tuotantoon käytetyt alat;

c) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen mainitun asetuksen 13 artiklan soveltamiseksi ilmoitettu laidunmaa;

d) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 [2] 19 artiklan soveltamiseksi ilmoitettu monivuotinen laidunmaa;

e) viljelykasvialat, joihin sovelletaan erisuuruisia tukia;

f) kesannoidut alat ja tarvittaessa kesannoidut alat, joihin sovelletaan erisuuruisia tukia.

---

[1] EYVL L 354, 30.12.1997, s. 23.
[2] EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

▼B

31 artikla

Laskuperusteet

1. Jos todetaan, että jonkin viljelykasviryhmän määritetty pinta-ala on suurempi kuin pinta-alatukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, tuen määrän laskemisessa otetaan huomioon ilmoitettu pinta-ala.

2. Jos jonkin viljelykasviryhmän pinta-alailmoituksessa ilmoitettu ala on suurempi kuin hallinnollisessa tai paikalla tehdyssä tarkastuksessa sille määritetty pinta-ala, tuki lasketaan kyseiselle viljelykasviryhmälle määritetyn pinta-alan perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 32—35 artiklan mukaisten vähennysten ja poissulkemisten soveltamista.

3. Peltokasvien tuottajille maksettavien pinta-alatukien osalta tukikelpoinen enimmäispinta-ala on laskettava määritetyn kesannoidun alan perusteella ja eri viljelykasvien mukaisessa suhteessa. Tukia peltokasvien tuottajille, määritetyn kesannoidun alan suhteessa, alennetaan kuitenkin ainoastaan tasoon, joka vastaa 92 viljatonnin tuottamiseen tarvittavaa alaa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

4. Jos tuottaja ei ole voinut noudattaa velvollisuuksiaan 48 artiklassa tarkoitettujen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, hän säilyttää oikeutensa tukeen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisen olosuhteen tapahtumishetkellä tukikelpoisen alan osalta.

32 artikla

Vähennykset ja poissulkemiset tapauksissa, joissa on ilmoitettu liikaa

1. Jos jonkin viljelykasviryhmän osalta 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettu ala on suurempi kuin sille määritetty pinta-ala, tuki on laskettava määritetyn pinta-alan perusteella vähennettynä havaitulla erolla kaksinkertaisena, jos ero on yli kolme prosenttia tai yli kaksi hehtaaria mutta enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta.

Jos ero on yli 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, kyseiselle viljelykasviryhmälle ei myönnetä pinta-alaperusteista tukea.

2. Jos asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tukijärjestelmässä jätetyn tukihakemuksen kattamassa määritetyssä kokonaisalassa havaitaan 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitetun alan olevan yli 30 prosenttia suurempi kuin määritetty pinta-ala, tuki, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti, evätään kyseisenä kalenterivuonna asianomaisissa tukijärjestelmissä.

Jos ero on yli 50 prosenttia, viljelijä jätetään vielä kerran tuen ulkopuolelle sitä määrää vastaavaan määrään asti, joka on evätty ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Kyseinen määrä vähennetään asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana.

33 artikla

Säännösten tahallinen noudattamatta jättäminen

Jos 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti havaittu ilmoitetun ja määritetyn pinta-alan välinen ero aiheutuu tahallisista sääntöjenvastaisuuksista, tukea, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ei myönnetä kyseisenä kalenterivuonna asianomaisissa tukijärjestelmissä.

Jos ero on yli 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, viljelijä jätetään lisäksi vielä kerran tuen ulkopuolelle sitä määrää vastaavaan määrään asti, joka evätään ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Kyseinen määrä vähennetään asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää sitä

▼B

kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana.

34 artikla

Rehualan laskeminen asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklassa tarkoitettuja palkkioita varten

1. Edellä 31 artiklaa, 32 artiklan 1 kohtaa ja 33 artiklaa sovelletaan rehualan laskemiseen asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklassa tarkoitettujen tukien myöntämiseksi.

2. Jos ilmoitetun ja määritetyn pinta-alan väliseksi eroksi havaitaan 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti yli 50 prosenttia, viljelijä jätetään vielä kerran tuen ulkopuolelle niiden tukihakemusten yhteydessä, jotka hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen vuoden aikana, sen rehualan osalta, joka vastaa alaa, jolta 32 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti evättiin tuki.

3. Edellä 1 ja 2 artiklan mukaisia vähennyksiä ja poissulkemisia sovelletaan ainoastaan, jos ilmoitettu pinta-ala johti tai olisi johtanut suurempaan maksuun.

35 artikla

Rehualan laskeminen asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan mukaista laajaperäistämispalkkiota varten

1. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklassa säädettyä laajaperäistämispalkkiota ei voida maksaa useammalle eläimelle kuin mainitun asetuksen 12 artiklassa tarkoitettuja palkkioita voidaan maksaa tämän asetuksen 34 artiklan mukaisesti.

2. Kyseinen rehuala on määritettävä 31 artiklan säännöksiä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

Jos näin määritetyn pinta-alan osalta eläintiheyden yläraja ei ylity, määritettyä pinta-alaa käytetään laajaperäistämispalkkion laskuperusteena.

Jos yläraja ylittyy, niin tukien kokonaismäärää, joka voidaan myöntää viljelijälle asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklassa tarkoitetuissa tukijärjestelmissä kyseisenä kalenterivuonna jätettyjen tukihakemusten osalta, vähennetään 50 prosentilla määrästä, jonka viljelijä on tai olisi muuten saanut laajaperäistämispalkkiona.

3. Jos ilmoitetun ja määritetyn pinta-alan välinen ero aiheutuu tahallisista sääntöjenvastaisuuksista ja eläintiheyden yläraja ylittyy määritetyllä pinta-alalla, 2 kohdassa tarkoitettu tuen määrä evätään kokonaisuudessaan. Tässä tapauksessa sovelletaan lisäksi 33 artiklan toista alakohtaa soveltuvin osin.

II LUKU

Eläintukihakemuksiin liittyvät havainnot

36 artikla

Laskuperusteet

1. Jos sovelletaan tuottajakohtaista enimmäismäärää, tukihakemuksissa ilmoitettava eläinten määrä on rajoitettava kyseiselle tuottajalle vahvistetun enimmäismäärän suuruiseksi.

2. Tukea ei milloinkaan myönnetä hakemuksessa ilmoitettua suuremmalle eläinmäärälle.

3. Jos tukihakemuksessa ilmoitettu eläinten lukumäärä on suurempi kuin hallinnollisessa tai paikalla tehtävässä tarkastuksessa määritetty lukumäärä, tuki lasketaan eläinten määritetyn lukumäärän perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 38 ja 39 artiklan soveltamista.

Jos viljelijä ei kuitenkaan ole voinut noudattaa pitovelvoitettaan 48 artiklassa tarkoitettujen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten

▼B

olosuhteiden vuoksi, hän säilyttää oikeutensa tukeen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisen olosuhteen tapahtumishetkellä tukikelpoisten eläinten lukumäärän osalta.

4. Jos havaitaan, että nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää on jätetty noudattamatta, sovelletaan seuraavaa:

a) Nautaeläintä, jonka toinen korvamerkki on hävinnyt, pidetään määritettynä, jos se tunnistetaan selkeästi ja yksilöllisesti kaikkien muiden nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osien perusteella.

b) Jos havaitut sääntöjenvastaisuudet liittyvät virheellisiin rekisteri- tai eläinpassimerkintöihin, kyseiset eläimet katsotaan ei-määritetyiksi ainoastaan, jos tällaisia virheitä löydetään vähintään kahdessa tarkastuksessa 24 kuukauden aikana. Kaikissa muissa tapauksissa kyseiset eläimet katsotaan ei-määritetyiksi jo ensimmäisen havainnon jälkeen.

Edellä 12 artiklan säännöksiä sovelletaan nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmään tehtäviin merkintöihin ja ilmoituksiin.

37 artikla

Eläinten korvaamiset

1. Tilalla olevia nautaeläimiä pidetään määritettyinä ainoastaan, jos ne on tunnistettu tukihakemuksessa. Emolehmät tai hiehot, joista on haettu tukea asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 2 kohdan tai 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja lypsylehmät, joista on haettu tukea mainitun asetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti, voidaan korvata pitoaikana kyseisissä artikloissa säädetyissä rajoissa ilman oikeuden menetystä haettuun tukeen.

2. Edellä 1 kohdan mukaisten korvaamisten on tapahduttava 20 päivän kuluessa korvaamisen aiheuttavasta tapahtumasta, ja korvaus on merkittävä rekisteriin kolmen päivän kuluessa korvaamisesta. Toimivaltaiselle viranomaiselle, jolle tukihakemus jätettiin, on ilmoitettava korvaamisesta kymmenen työpäivän kuluessa.

38 artikla

Vähennykset ja poissulkemiset sellaisten nautaeläinten osalta, joista on haettu tukea

1. Jos nautaeläinjärjestelmien mukaisessa tukihakemuksessa havaitaan 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti eläinten ilmoitetun lukumäärän ja määritetyn lukumäärän välinen ero, tuen kokonaismäärää, joka viljelijälle olisi voitu maksaa näissä järjestelmissä asianomaiselta palkkiokaudelta, vähennetään 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan enintään kolmen eläimen kohdalla.

2. Jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan useamman kuin kolmen eläimen kohdalla, tuen kokonaismäärää, joka viljelijälle olisi voitu maksaa näissä järjestelmissä asianomaiselta palkkiokaudelta, vähennetään:

a) 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella, jos se on enintään kymmenen prosenttia, tai

b) 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella kaksinkertaisena, jos se on yli 10 mutta enintään 20 prosenttia.

Jos 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 20 prosenttia, tuki, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti, evätään asianomaisissa järjestelmissä kyseiseltä palkkiokaudelta.

Jos 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 50 prosenttia, viljelijä jätetään vielä kerran tuen ulkopuolelle sitä määrää vastaavaan määrään asti, joka evätään ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Kyseinen määrä vähennetään nautatukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hake-

▼B

musten yhteydessä, jotka hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana.

3. Jotta 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut prosenttiosuudet voidaan vahvistaa, asianomaisella palkkiokaudella kaikkien niiden nautaeläinten, joista palkkioita on haettu nautaeläinten tukijärjestelmissä ja joiden osalta sääntöjenvastaisuuksia on havaittu, kokonaismäärä jaetaan kaikkien kyseisenä palkkiokautena määritettyjen nautaeläinten lukumäärällä.

4. Jos 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti havaittu eläinten ilmoitetun lukumäärän ja määritetyn lukumäärän välinen ero aiheutuu tahallisista sääntöjenvastaisuuksista, tuki, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti, evätään asianomaisissa nautatukijärjestelmissä kyseisenä palkkiokautena.

Jos ero on yli 20 prosenttia 3 kohdan mukaisesti vahvistettavasta prosenttiosuudesta, viljelijä jätetään vielä kerran tuen ulkopuolelle sitä määrää vastaavaan määrään asti, joka evätään ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Kyseinen määrä vähennetään nautatukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana.

39 artikla

Nautaeläinten, joista tukea ei ole haettu, tunnistamista ja rekisteröintiä koskevien säännösten noudattamatta jättäminen

1. Jos nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmän säännösten noudattamatta jättäminen havaitaan nautaeläinten, joista tukea ei ole haettu, paikalla tehtävässä tarkastuksessa, sen tuen kokonaismäärästä, johon viljelijällä on oikeus 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti nautatukijärjestelmissä asianomaisena palkkiokautena tarvittaessa 38 artiklan mukaisesti vähennettynä, vähennetään 48 artiklassa tarkoitettua ylivoimaista estettä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta 2 kohdassa esitetyn kaavan mukaan laskettava määrä.

Edellä esitettyä sovelletaan myös, jos nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmän osiin on ilmoitettu tai merkitty enemmän nautaeläimiä kuin niitä on tilalla.

Edellä 36 artiklan 4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu laskutoimitus tehdään seuraavan kaavan mukaan:

$$\frac{a}{b} \times \frac{b + c}{2c} \times d$$

Kaavassa:

a = niiden tapausten lukumäärä, joissa nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmää on jätetty noudattamatta;

b = paikalla tehtävän tarkastuksen aikana tilalla olevien nautaeläinten lukumäärä;

c = sinä vuonna, jona paikalla tehtävä tarkastus tehdään asetuksen (EY) N:o 2342/1999 32 artiklan tarkoituksiin käytettyjä menetelmiä soveltuvin osin soveltaen, tilalla olevien nautaeläinten keskimääräinen lukumäärä;

d = sen tuen kokonaismäärä, johon viljelijällä on oikeus 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti nautatukijärjestelmissä asianomaisena palkkiokautena ja johon on tarvittaessa sovellettu 38 artiklan mukaisia vähennyksiä.

3. Jos samalle viljelijälle tehdään useita paikalla tehtäviä tarkastuksia samana vuonna, kaikki 1 kohdan mukaisesti sovellettavat vähennykset lasketaan kunkin paikalla tehtävän tarkastuksen tulosten aritmeettisen keskiarvon perusteella.

▼B

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettu säännösten noudattamatta jättäminen on tahallista, tukea ei myönnetä lainkaan asianomaisissa tukijärjestelmissä kyseisenä palkkiokautena.

▼M1

40 artikla

1. Jos lammas- ja vuohitukijärjestelmässä tehdyissä tukihakemuksissa havaitaan 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti ero, 38 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan tapauksen mukaan ensimmäisestä eläimestä, jonka osalta sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, alkaen.

2. Jos havaitaan, että lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitävä tuottaja ei ilmoittanut palkkiohakemuksessaan tästä toiminnastaan, tuen määrä vähennetään vastaamaan palkkiota, joka maksetaan lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitäville lampaankasvattajille vähennettynä kyseisen palkkion ja täysimääräisen uuhipalkkion välisellä erotuksella.

3. Jos lisäpalkkiota koskevan hakemuksen osalta havaitaan, että alle 50 prosenttia tilan maatalousmaasta sijaitsee neuvoston asetuksen (EY) N:o 2529/2001 ([1]) 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla, lisäpalkkiota ei makseta ja uuhi- ja vuohipalkkiota vähennetään määrällä, joka vastaa 50 prosenttia lisäpalkkion määrästä.

4. Jos havaitaan, että tilan maatalousmaasta alle 50 prosenttia sijaitsee komission asetuksen (EY) N:o 2550/2001 ([2]) liitteessä I luetelluilla alueilla, vuohipalkkiota ei makseta.

5. Jos havaitaan, että vuorilaiduntamista harjoittava tuottaja, joka on jättänyt hakemuksen lisäpalkkiosta, ei ole laiduntanut 90 prosenttia eläimistään vähintään 90 päivää asetuksen (EY) N:o 2529/2001 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla alueella, lisämaksua ei makseta ja uuhi- tai vuohipalkkiota vähennetään määrällä, joka vastaa 50 prosenttia lisäpalkkion määrästä.

6. Jos havaitaan, että 2, 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut sääntöjenvastaisuudet johtuvat säännösten tahallisesta noudattamatta jättämisestä, kyseisissä kohdissa tarkoitettu tuen kokonaismäärä evätään. Tällaisessa tapauksessa viljelijältä evätään vielä kertaalleen kyseistä määrää vastaava tuen määrä.

Kyseinen määrä vähennetään lammas- tai vuohitukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää havaintojen tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana.

▼B

41 artikla

Luonnonolosuhteet

Edellä 38 ja 40 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia ei sovelleta, jos viljelijä ei voi karjaan vaikuttavien luonnonolosuhteiden vuoksi noudattaa sitoumustaan pitää palkkiota varten ilmoitettuja eläimiä hallussaan pitoaikaa, edellyttäen että viljelijä ilmoittaa siitä kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa siitä, kun eläinten lukumäärän väheneminen on todettu.

Ottaen huomioon yksittäistapauksia koskevat tosiasialliset olosuhteet toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä erityisesti seuraavat luonnonolosuhteista johtuvat karjaa koskevat tapaukset:

a) eläimen kuolema taudin vuoksi;

b) eläimen kuolema onnettomuudessa, josta tuottajaa ei voida pitää vastuullisena.

([1]) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3.
([2]) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 105.

▼B

42 artikla

Teurastamojen antamat virheelliset todistukset ja ilmoitukset

Kun kyseessä ovat teurastamojen asetuksen (EY) N:o 2342/1999 35 artiklan mukaisesti teurastuspalkkion yhteydessä tekemät ilmoitukset tai antamat todistukset ja todetaan, että teurastamon antama virheellinen todistus tai sen tekemä virheellinen ilmoitus johtuu vakavasta laiminlyönnistä tai on tahallinen, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava asianmukaisia kansallisia seuraamuksia. Jos tällaisia sääntöjenvastaisuuksia havaitaan toistamiseen, asianomaisen teurastamon oikeus tehdä palkkioita koskevia ilmoituksia tai antaa niitä koskevia todistuksia on peruttava vähintään yhden vuoden ajaksi.

43 artikla

Lisätukia koskevat havainnot

Kun kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 1254/1999 14 artiklassa säädetyt lisätuet, jäsenvaltioiden on säädettävä vähennyksistä ja poissulkemisista, joiden on asiallisesti vastattava tämän osaston säännöksiä.

III LUKU

Yhteiset säännökset

44 artikla

Vähennysten ja poissulkemisten soveltamista koskevat poikkeukset

1. Tässä osastossa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia ei sovelleta, jos viljelijä on esittänyt asiasisällöllisesti oikeaa tietoa tai jos hän voi muuten osoittaa, että virhe ei ole hänen tekemänsä.

2. Tässä osastossa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia ei sovelleta niihin tukihakemuksen osiin, joiden osalta viljelijä ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti tukihakemuksen olevan virheellinen tai muuttuneen virheelliseksi sen jättämisen jälkeen edellyttäen, että viljelijälle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla tai että viranomainen ei ole jo ilmoittanut viljelijälle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista.

Tukihakemusta mukautetaan vastaamaan todellista tilannetta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viljelijän toimittamien tietojen perusteella.

45 artikla

Atk-pohjaiseen tietokantaan vietyjen tietojen muuttaminen ja korjaaminen

1. Asetuksen 44 artiklaa sovelletaan tukihakemuksen jättöhetkestä atk-pohjaiseen tietokantaan viedyissä tiedoissa oleviin virheisiin ja poisjättöihin nautaeläinten, joista tukea on haettu, osalta.

2. Nautaeläinten, joista tukea ei ole haettu, osalta 39 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia ei sovelleta, jos tuottaja ilmoittaa atk-pohjaiseen tietokantaan vietyjen tietojen muutoksista ja korjauksista toimivaltaiselle viranomaiselle edellyttäen, että viljelijä ei ole saanut tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla.

V OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

46 artikla

Vähimmäismäärät

Jäsenvaltiot voivat päättää olla myöntämättä tukea, jos sen määrä tukihakemusta kohden on enintään 50 euroa.

▼B

47 artikla

Seuraamusten kertyminen

1. Tässä asetuksessa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia sovelletaan toisistaan riippumatta ja erikseen.

2. Jollei neuvoston asetuksen (EY) N:o 2988/95 [1] 6 artiklasta muuta johdu, tämän asetuksen mukaiset vähennykset ja poissulkemiset eivät rajoita muista yhteisön säännöksistä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien lisäseuraamuksien soveltamista.

48 artikla

Ylivoimainen este ja poikkeukselliset olosuhteet

1. Tiedot toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla ilmoitetuista ylivoimaisista esteistä ja poikkeuksellisista olosuhteista sekä niihin liittyvistä todisteista on ilmoitettava kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa siitä, kun viljelijä voi ne ilmoittaa.

2. Toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä poikkeuksellisiksi olosuhteiksi muun muassa seuraavat:

a) viljelijän kuolema;

b) viljelijän pitkäaikainen työkyvyttömyys;

c) vakava luonnononnettomuus, joka koskee merkittävää osaa tilan maatalousmaasta;

d) karjankasvatukseen tarkoitettujen tilan rakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;

e) eläinkulkutauti, joka koskee viljelijän koko karjaa tai osaa siitä.

49 artikla

Aiheettomien maksujen takaisinperintä

1. Viljelijän on palautettava aiheettomasti maksetut määrät, joihin lisätään 3 kohdan mukaisesti lasketut korot.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että aiheeton maksu peritään vähentämällä kyseinen määrä asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukijärjestelmien mukaisesti takaisinperintäpäätöksen jälkeen tuottajalle suoritettavista ennakkomaksuista tai maksuista. Viljelijä voi kuitenkin palauttaa maksun odottamatta vähennystä.

3. Korko lasketaan sen ajan perusteella, joka kuluu viljelijälle palautusvelvollisuudesta osoitetun tiedonannon ja joko palautuksen tai vähennyksen välillä.

Sovellettava korkotaso on laskettava kansallisten säännösten mukaisesti, ja se ei saa olla alempi kuin kansallisten säännösten mukaisesti maksujen takaisinperinnässä sovellettava korkotaso.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua palautusvelvollisuutta ei sovelleta, jos maksu on suoritettu toimivaltaisen viranomaisen itsensä tai muun viranomaisen tekemän virheen johdosta eikä viljelijä ole voinut kohtuudella havaita virhettä.

Jos virhe kuitenkin liittyy kyseisen maksun laskemiseen liittyviin asiatietoihin, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan, jos takaisinperintää koskevaa päätöstä ei ollut ilmoitettu 12 kuukauden kuluessa maksusta.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua palautusvelvollisuutta ei sovelleta, jos tuen maksupäivän ja toimivaltaisen viranomaisen tuensaajalle osoittaman, maksun aiheetonta luonnetta koskevan ensimmäisen ilmoituksen välinen aika on yli kymmenen vuotta.

[1] EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

▼B

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ajanjakso on kuitenkin neljä vuotta, jos tuensaaja on toiminut vilpittömässä mielessä.

6. Asetuksen 13 artiklan ja IV osaston mukaisesti tehtyjen vähennysten ja poissulkemisten seurauksena takaisin perittäviin määriin sovelletaan neljän vuoden vanhentumisaikaa.

7. Edellä 4 ja 5 kohtaa ei sovelleta ennakoihin.

8. Jäsenvaltiot voivat olla perimättä takaisin sellaisia määriä, jotka ovat ilman korkoja enintään 100 euroa viljelijää ja palkkiokautta kohti, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään samanlaisissa tapauksissa vastaavista perimättä jättämistä koskevista säännöistä.

50 artikla

Tilan siirto

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

a) ”tilan siirrolla” kyseisten tuotantoyksiköiden myyntiä, vuokrausta tai muulla samankaltaisella liiketoimella tapahtuvaa siirtoa;

b) ”luopujalla” viljelijää, jonka tila siirretään toiselle viljelijälle;

c) ”tilan jatkajalla” viljelijää, jolle tila siirretään.

2. Jos tila siirretään kokonaisuudessaan yhdeltä viljelijältä toiselle tukihakemuksen jättämisen jälkeen ja ennen kuin tuen kaikkien myöntämisedellytysten todetaan täyttyneen, siirretystä tilasta ei myönnetä tukea luopujalle.

3. Luopujan hakema tuki myönnetään tilan jatkajalle, jos:

a) tilan jatkaja ilmoittaa siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltion asettaman määräajan kuluessa ja hakee tuen maksamista;

b) tilan jatkaja esittää kaikki toimivaltaisen viranomaisen vaatimat todisteet;

c) tuen kaikki myöntämisedellytykset täyttyvät siirretyn tilan osalta.

4. Kun tilan jatkaja ilmoittaa tilan siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle ja hakee tuen maksamista 3 kohdan a alakohdan mukaisesti:

a) luopujan ja toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisesta suhteesta johtuvat luopujan kaikki oikeudet ja velvoitteet, jotka syntyvät tukihakemuksen perusteella, kuuluvat tilan jatkajalle;

b) tuen myöntämiseksi tarvittavat kaikki toimet ja luopujan ennen tilan siirtoa tekemät kaikki ilmoitukset luetaan tilan jatkajan ansioksi asianmukaisia yhteisön sääntöjä sovellettaessa;

c) siirrettyä tilaa pidetään tarvittaessa erillisenä tilana kyseisen markkinointivuoden taikka kyseisen tuki- tai palkkiokauden osalta.

5. Jos tukihakemus jätetään sen jälkeen, kun tuen myöntämiseksi tarvittavat toimet on saatu päätökseen ja tila on siirretty kokonaisuudessaan yhdeltä viljelijältä toiselle kyseisten toimien käynnistämisen jälkeen mutta ennen kuin tuen kaikki myöntämisedellytykset täyttyvät, tukea voidaan myöntää tilan jatkajalle sillä edellytyksellä, että 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Tässä tapauksessa sovelletaan 4 kohdan b alakohdan säännöksiä.

6. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa päättää myöntää tuen luopujalle. Tässä tapauksessa:

a) tilan jatkajalle ei myönnetä tukea; ja

b) jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2—5 kohdassa säädettyjä edellytyksiä sovelletaan soveltuvin osin.

51 artikla

Lisätoimenpiteet ja jäsenvaltioiden keskinäinen avunanto

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän asetuksen moitteettomaksi soveltamiseksi tarvittavat lisätoimenpiteet. Niiden on autettava toisiaan tarvittaessa tässä asetuksessa säädettyjen tarkastusten toteuttamiseksi.

▼B

Jos tässä asetuksessa ei säädetä tarkoituksenmukaisista vähennyksistä ja poissulkemisista, jäsenvaltiot voivat tässä yhteydessä ottaa myös käyttöön aiheellisia kansallisia seuraamuksia, joita sovelletaan tuottajiin ja muihin markkinoiden toimijoihin, kuten teurastamoihin tai järjestöihin, jotka ovat osallisina tuen myöntämismenettelyssä, sen varmistamiseksi, että valvontaedellytykset, kuten asianmukaista tilan karjarekisteriä tai ilmoitusvelvollisuutta koskevat edellytykset, täyttyvät.

2. Jäsenvaltioiden on tarpeen mukaan tai siinä määrin kuin lainsäädännössä edellytetään avustettava toisiaan tehokkaiden tarkastusten varmistamiseksi ja toimitettujen asiakirjojen oikeellisuuden ja/tai vaihdettujen tietojen paikkansapitävyyden varmistamiseksi.

52 artikla

Tiedonannot

1. Jos jäsenvaltiot muuttavat yhdennetyn järjestelmän täytäntöönpanoa, niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta peltokasveja koskeva kertomus ja vuosittain viimeistään 31 päivänä elokuuta eläinpalkkioita koskeva kertomus, jotka kattavat edellisen kalenterivuoden ja joissa mainitaan erityisesti seuraavat seikat:

a) yhdennetyn järjestelmän täytäntöönpano;

b) hakemusten määrä sekä kokonaispinta-ala ja eläinten kokonaismäärä tukijärjestelmäkohtaisesti asetuksen (ETY) N:o 3508/92 1 artiklan mukaisesti;

c) hakemusten määrä sekä tarkastettu kokonaispinta-ala ja tarkastetut eläinten kokonaismäärät;

d) tehtyjen tarkastusten tulos sekä IV osaston mukaisesti sovelletut vähennykset ja poissulkemiset.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava samanaikaisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen eläinpalkkioita koskevien komissiolle lähetettävien tiedonantojen kanssa niiden tuensaajien kokonaismäärä, jotka ovat saaneet tukea yhdennetyn järjestelmän soveltamisalaan kuuluvissa tukijärjestelmissä.

Jäsenvaltiot voivat yhteisymmärryksessä komission kanssa poiketa ensimmäisessä alakohdassa mainituista määräpäivistä poikkeuksellisissa tilanteissa.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän asetuksen soveltamiseksi toteutetut kansalliset toimenpiteet.

4. Yhdennetyn järjestelmän yhteydessä perustettua atk-pohjaista tietokantaa käytetään avuksi toimitettaessa niitä alakohtaisissa asetuksissa täsmennettyjä tietoja, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle.

VI OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

53 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 3887/92. Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2002 ►C1 alkaviin ◄ markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

2. Viittauksia asetukseen (ETY) N:o 3887/92 pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja niitä on luettava liitteenä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

▼B

54 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Sitä sovelletaan tukihakemuksiin, jotka liittyvät 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

Edellä 3 artiklaa ja 52 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 3887/92	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	—
2 artiklan 3 kohta	5 artiklan 2 kohta
2 artiklan 4 kohta	46 artikla
3 artikla	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	2 artiklan k alakohta
4 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	7 artikla
4 artiklan 2 kohdan a alakohta	8 artikla
4 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
4 artiklan 3 kohta	6 artiklan 3 kohta
4 artiklan 4 kohta	—
4 artiklan 5 kohta	9 artikla
4 artiklan 6 kohta	6 artiklan 2 kohta
4 artiklan 7 kohta	4 artiklan 2 kohta
5 artikla	10 artikla
5 a artikla	11 artikla
5 b artikla	12 artikla
6 artiklan 1 kohta	15 artikla
6 artiklan 2 kohta	16 artikla
6 artiklan 3 kohta	18 artiklan 1 ja 2 kohta
6 artiklan 3 a kohta	—
6 artiklan 4 kohta	19 artikla
6 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta	17 artiklan 1 kohta
6 artiklan 5 kohdan toinen alakohta	21 artikla
6 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta	25 artiklan 1 kohta
6 artiklan 5 kohdan neljäs alakohta	17 artiklan 2 kohta
6 artiklan 6 kohta	25 artiklan 2 kohta
6 artiklan 6 a kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta	26 artikla
6 artiklan 6 a kohdan neljäs alakohta	27 artikla

▼B

Asetus (ETY) N:o 3887/92	Tämä asetus
6 artiklan 6 a kohdan viides alakohta	—
6 artiklan 6 b kohta	—
6 artiklan 6 c kohta	18 artiklan 3 kohta
6 artiklan 7 ja 8 kohta	22 artikla
6 artiklan 9 kohta	28 artikla
7 artiklan 1 kohta	23 artikla
7 artiklan 2 kohta	—
7 a artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	20 artikla
7 a artiklan 2 kohdan kolmas alakohta sekä 3 ja 4 kohta	29 artikla
7 b artikla	17 artiklan 3 kohta
8 artikla	13 artikla
9 artiklan 1 kohta	31 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	31 artiklan 2 kohta
9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke ja toinen alakohta	31 artiklan 4 kohta ja 32 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	—
9 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta	30 artikla
9 artiklan 2 kohdan viides alakohta	—
9 artiklan 2 kohdan kuudes alakohta	2 artiklan r alakohta
9 artiklan 2 kohdan seitsemäs alakohta	—
9 artiklan 3 kohta	33 artikla
9 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	34 artikla
9 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	31 artiklan 3 kohta
10 artiklan 1—4 kohta	36 artikla
10 artiklan 5 kohta	41 artikla
10 a artikla	37 artikla
10 b artikla	38 ja 40 artikla
10 c artikla	39 artikla
10 d artikla	36 artiklan 4 kohta
10 e artiklan 1 kohta	38 artiklan 4 kohta ja 40 artikla
10 e artiklan 2 kohta	42 artikla
10 f artikla	—

▼B

Asetus (ETY) N:o 3887/92	Tämä asetus
10 g artikla	43 artikla
11 artiklan 1 kohta	47 artiklan 2 kohta
11 artiklan 1 a kohta	44 artiklan 2 kohta
11 artiklan 2 ja 3 kohta	48 artikla
12 artikla	—
13 artikla	—
14 artikla	49 artikla
14 a artikla	50 artikla
15 artikla	51 artikla
16 artikla	—
17 artiklan 1 ja 2 kohta	—
17 artiklan 3 kohta	52 artiklan 2 kohta
18 artikla	52 artiklan 3 ja 4 kohta
19 artikla	54 artikla